

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny **(1758)**

Wspólne posiedzenie
Komisji Polityki Społecznej
i Zdrowia (212.)
oraz Komisji Gospodarki
i Finansów Publicznych (201.)
w dniu 18 maja 2005 r.

V kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie wniosków zgłoszonych na 81. posiedzeniu Senatu do ustawy o ustanowieniu programu wieloletniego „Wymiana śmigłowców Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Lotnicze Pogotowie Ratunkowe w latach 2005–2010”.

(Początek posiedzenia o godzinie 15 minut 53)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia Krystyna Sienkiewicz)

(Brak nagrania)

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Przedłuża nam się oczekiwanie. Pan główny inspektor został poinformowany o tym, że bezpośrednio po zakończeniu obrad odbędzie się posiedzenie komisji. To jego rolą jest pilnowanie tego momentu i obecność na posiedzeniu, która może przecież mieć wpływ na nasze rozstrzygnięcia, choć niekoniecznie decydujący.

Mamy w każdym razie trzy poprawki, z których dwie należy przegłosować łącznie. Może w takim razie przegłosujemy tę, która jest wspólną poprawką obu komisji? W międzyczasie może dotrze nasz gość, a jeśli nie, to bez niego przejdziemy do rozpatrzenia następnych poprawek.

W takim razie, z upoważnienia pana przewodniczącego Markowskiego i w imieniu własnym, pytam państwa, kto jest za przyjęciem poprawki pierwszej, zaproponowanej przez obydwie komisje? (15)

Dziękuję bardzo. Poprawkę przyjęliśmy jednogłośnie.

W oczekiwaniu na pana ministra, proszę bardzo autorów poprawki o przedstawienie jej zakresu i treści. Jest trójka autorów. Kto z państwa zabierze głos w imieniu pozostałych autorów?

Pan senator Bobrowski, proszę uprzejmie.

Senator Franciszek Bobrowski:

Poprawka ma na celu zwiększenie liczby kupowanych śmigłowców o dwa. To by pozwoliło jeszcze bardziej zwiększyć obszar objęty lotniczym pogotowiem ratunkowym. Ta poprawka w zasadzie nie ma adresata, ale mogę wskazać przynajmniej jedno, to znaczy Konin. Jest to region bardzo przemysłowy, w którym w tej chwili trwa kontynuacja budowy autostrady, ruch jest potężny. Ponadto jest kilka kopalń, trzy elektrownie, huta i inne duże zakłady, więc wypadków jest coraz więcej.

(Senator Wojciech Pawłowski: Licheń też jest.)

O właśnie, Licheń, jak mi senator Pawłowski podpowiada, gdzie przyjeżdżają miliony pielgrzymów.

Tak więc na pewno jest to racjonalne. Oczywiście inną kwestią są tu pieniądze, aczkolwiek jest to projekt czy program wieloletni. Ja tu w pełni ufam panu przewodniczącemu, który wyraził na posiedzeniu komisji obawy, czy te pieniądze się znajdą, czy

nie, bo zapis w sposób jednoznaczny tego nie określa, ale opierałbym się jednak na słowach przedstawiciela Ministerstwa Finansów, który powiedział wręcz, że jeżeli nie będzie jakiegoś kataklizmu gospodarczego, to realizacja tego programu jest bezpieczna.

Tak więc, jak mówię, te poprawki zmierzają w kierunku takim, by ten obszar, że tak powiem, ochrony powiększyć. I tyle.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

I tyle. Oczywiście...

Senator Jerzy Markowski:

Ja to może przedstawię.

Proponuję tak... To znaczy, ja sędzę – jestem co do tego przekonany – że trzeba raczej szukać argumentów na „tak” dla tych poprawek niż argumentów na „nie”. Takie jest moje zdanie. Spróbujmy więc wyposażyć siebie nawzajem w pewne argumenty na „tak”.

Po pierwsze, pan senator był uprzejmy powiedzieć o rozszerzeniu możliwości świadczenia usług medycznych. To po pierwsze. A po drugie, to jest pewnego rodzaju wypełnienie funkcji związanych z ratownictwem w ogóle, wynikające również z pewnych unormowań unijnych w stosunku do naszego kraju.

Jeśli zaś chodzi o tę drugą część, czyli wpisanie zamiast kwoty 454,15 miliona zł kwoty 496,45 milion zł, to podpowiadałbym tym, którzy chcą bronić tego zapisu, że można się pod tym względem z powodzeniem opierać na dających się już zauważyć w roku bieżącym i przewidywanych na przyszłość większych wpływach do budżetu państw – to się już dokonuje, to jest fakt – a nawet na tym, że deficyt budżetowy osiągnany w poszczególnych latach jest zawsze mniejszy niż ten, który jest planowany. Czyli jak gdyby siłą rzeczy powstają zdolności do finansowania jakichś projektów, to znaczy, że byłaby zdolność do tego, żeby tę kwotę powiększyć do wielkości proponowanej przez państwa senatorów.

Takie są, moim zdaniem, argumenty na „tak”. A argument na „nie”? Urzędnicy zawsze będą przeciw.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Tak. A urzędnicy, uzasadniając swoje „przeciw”, najprawdopodobniej nie będą podnosić kosztów sfinansowania tego wieloletniego przeciw programu, tylko koszty eksploatacji, które są nieporównywalne z kosztami zakupu.

Czy jest jeszcze potrzeba dyskusowania? Nie ma?

Proszę bardzo, pani senator Ferenc.

Senator Genowefa Ferenc:

Dziękuję bardzo pani przewodniczącej za udzielenie głosu.

Ja akurat mam odmienne zdanie. Uważam, że dyskusja, która się toczyła podczas omawiania tej ustawy w Senacie, i wyjaśnienia, które złożył pan minister, zmierzają w takim kierunku, że jest to sprawa nie tylko bezpieczeństwa publicznego i opieki zdrowotnej, ale także generalnie bezpieczeństwa państwa, zagrożeń, które występują. Obronność kraju, bezpieczeństwo kraju, to akurat jedyna działka w resorcie, na którą

przeznaczamy stały procent dochodów. W związku z tym uważam, że trzeba byłoby szukać porozumienia właśnie z ministerstwem obrony, by znaleźć środki na ewentualne dodatkowe zakupy czy też na koszty utrzymania. Uważam, że nie powinniśmy – takie jest moje zdanie – zwiększać tej kwoty. Jeśli będzie taka potrzeba, to zawsze, w momencie kiedy program będzie już realizowany, jeśli będą środki, będzie można zwiększyć środki na ten cel i zakupić więcej śmigłowców. Dziękuję.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos?

Proszę bardzo, pan senator Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Ja uważam, że należy patrzeć na to w ten sposób, że jeżeli nawet proponowany w ustawie zakup dwudziestu jeden helikopterów zapewnia pokrycie 80% powierzchni kraju, to te dwa helikoptery w sposób istotny zwiększają nasze poczucie bezpieczeństwa. Osobiście uważam, że państwo, które nie gwarantuje bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia i edukacji, jest wadliwe.

Jestem więc za tym, by po prostu... To jest niewielki wzrost, a jeżeli w dodatku mówimy, że jeden z tych helikopterów miałby obsługiwać okręg przemysłowy, gdzie jest tak dużo przedsiębiorstw, i to dobrych przedsiębiorstw, przynoszących określony dochód budżetowy, to układa się to w taką logiczną całość. Tak że te pieniądze na helikopter powinny się znaleźć.

Przewodnicząca Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Czy jest potrzeba dalszej dyskusji? Czy ktoś z państwa chciałby się jeszcze wypowiedzieć?

Czy możemy zatem przystąpić do głosowania?

Nad tymi dwiema poprawkami będziemy głosować łącznie.

Proszę bardzo, kto z państwa udziela poparcia poprawkom drugiej i trzeciej, proszę o podniesienie ręki. (13)

Kto jest przeciw? (1)

Kto wstrzymał się od głosu? (1)

13 głosów za, 1 – przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

Będziemy zatem rekomendować Senatowi zwiększenie liczby śmigłowców, które zakupimy, i zwiększenie kwoty.

Czy pan senator Bobrowski nadal będzie naszym sprawozdawcą?

(*Senator Franciszek Bobrowski: Tak.*)

Dziękuję bardzo.

Kończymy wspólne posiedzenie komisji, a członków Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia proszę jeszcze o pozostanie w sali.

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 02)

Kancelaria Senatu

Opracowanie: Marek Regulski

Publikacja: Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 6 egz.

ISSN 1643-2851